

Rafael Caria

En sessió extraordinària d'electors de 18 de novembre, la Secció Filològica acordà presentar davant d'aquest Ple la candidatura de Rafael Caria (l'Alguer, 1941) com a membre corresponent de l'IEC. I en fer-ho ens basem en les consideracions següents:

— Ni la Secció Filològica ni l'IEC no compten entre els seus membres amb cap estudiós ni escriptor de l'Alguer.

— Rafael Caria compleix totes tres condicions.

— Rafael Caria no és un professor ni un investigador universitari, però ha fet contribucions decisives al coneixement de la lexicografia i la toponímia alguerese, així com al coneixement de la realitat social de l'Alguer. La seva ha estat una recerca tant de camp com arxivística i els seus estudis han contribuït a servir bona part del lèxic alguerès en determinades àrees del vocabulari.

Entre les obres dedicades a la lexicografia cal destacar: «Els noms de les herbes del camp de l'Alguer», RdA, 1 i 2 (1990-1991); «La vegetació espontània al camp de l'Alguer», EliLC, 26 (1993); «El lèxic dels mariners algueresos: entre catalanitat i mediterraneïtat», RdA, 6 i 7 (1995-1996), i *Le piante spontanee ad Alghero*, Sàsser, Editrice Democratica Sarda, 2001. Entre les obres dedicades a la toponímia destaquen: *Toponomastica algherese*, Sàsser, 1993. I, a cavall de totes dues disciplines: *Il mondo del Càlic: Studi di Toponomastica e Lessicografia algherese*, Sàsser, 1990.

— Entre les obres dedicades a l'estudi dels aspectes històrics i socials de la realitat alguerese, mencionem: *L'Alguer: Llengua i societat*, Sàsser, 1987, i «L'alguerès des d'una perspectiva històrica», publicat en dos números de la *Revista de Llengua i Dret*.

— Com a escriptor, Caria ha conreat eminentment una poesia fortament arrelada en la realitat local de l'Alguer, per la temàtica, la recreació de l'ambient geogràfic i cultural, la metàfora, el sentiment mediterrani i alhora una poesia que transcendeix l'àmbit local i ateny unes preocupacions universals, apropa la llengua i l'ànima de l'Alguer al conjunt de terres de llengua i cultura catalanes i encara més enllà, per tal com posa la veu de l'Alguer en el context polifònic de les literatures europees. Entre les seves obres desta-

quem: *Só tornat a Sant Julià. Poemes*, l'Alguer, Edicions La Celere, 1986; *Els Asfòdels i altres versos*, Sàsser 1992; *Pètals*, Sàsser, Editrice Democratica Sarda, 1998, amb una nova edició amb traducció castellana, també de 1998. D'alguns dels poemes dels dos primers llibres existeix una versió lírica de Matilde Salvador.

— En darrer lloc, però no menys important, Rafael Caria ha estat i és una persona compromesa en la lluita política i cultural en favor de la continuïtat i la cohesió de la llengua i la cultura catalanes. Les seves iniciatives tant en un camp com en l'altre han estat importants. Per atènyer-nos a allò que aquí més interessa, ha estat el director i l'ànima de la *Revista l'Alguer*, una publicació molt digna, de nivell universitari, l'abast de la qual ha depassat els estudis d'àmbit local i que en aquests darrers ha assolit un nivell científic homologable a qualsevol altra publicació de caràcter universitari i d'una altra cultura. És tan cert que Caria n'ha estat l'ànima que quan, per raons personals, n'ha deixat la direcció també sembla que s'hagi extingit la revista. Però no solament l'altra cultura l'ha atret: també ha col·laborat en iniciatives adreçades a la preparació de mestres de català quan l'ensenyament d'aquesta llengua no tenia un suport legal, i encara en altres iniciatives adreçades a la difusió de publicacions per a infants algueresos. Com en totes les experiències d'aquesta mena, no cal dir que no totes les empreses han estat reeixides o completades, però la brega mai no ha minvat i el coratge mai no ha defallit.

Rafael Caria sempre ha estat un alguerès partidari d'un ús unificat del català arreu del territori, un escriptor i una persona absolutament fidel a les directrius de l'IEC i un referent cultural de la catalanitat a l'Alguer i més ençà. El 1999 li fou lliurada la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.

Per totes aquestes raons, la Secció Filològica proposa la seva candidatura com a membre corresponent de l'IEC i demana el vostre vot favorable.

Text llegit pel senyor Joan A. Argenter i Giralt en el Ple del dia 28 de febrer de 2006